

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nytaarsnat eller Blik paa Kristendom og Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 35. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1810_149-txt-shoot-idm1089/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Thi ret som inter Folk var met end sine Guder,
Saa er det og fort os; vi mindre eller meer,
End slove, lyse Blit ubi dets Guder seer.
Dit Die, Holberg, for hver Hedningbold
Hik, som din Tid, og du fra dine Fædre,
Dem friet Luther fra Hsguders Vold,
Og Hedningguder kunde de ei hæde.
Men Blikket, som din Tid dig gav for Heltebaad,
Fra eders Fædre der I arved ingenlunde,
Det hoasse Sværd hos Jer var blevet til en Braad,
Med den I stak, da ei med det I hugge kunde.
Saalange Kristi Land var over Stat og Kirke,
Saalange Danmarks Folk saamangen stor Bedrift
Med Jesu Kristi Kraft end mægtede at virke,
Var Diet og opladt for Daab i gammel Skrifst,
Var det og deres Lyst at digte og at skrive
Om Helteseerd og Daab paa gammel nordisk Biis,
At til Eksempl det for Sonner kunde blive,
At ingen Helt saa gør forloreden sin Preis.

G 2

At Snoro! du, og Saro! af Jer Gray
Igen opstod og tog Jer Vandringsslav,
Og gik i Land omkring, saagde I Gamle Jundes
I snakke nu Dansk paa Jeres Sonners Biis
Med hver en Edelsmand, hver Rosentrands og Træs,
I gæsteb, hvor I kom, hver Borger og hver Bonde,
Og satte Jer paa Bank for Enden af hans Bord
Og glæded ham i Sind med Jeres smilde Ord.
Da var det og at du, vor store Kristians Møber!
Da lyge du engang besøgte paa hans Hveen,
Med Meister Anders om de gamle Songmøber
Saa ivrig flisted Ord, som om en Edelsten
Med Straaleglands der sad i hver en gammel Zone,
Og du dig onstet den til Smykke i din Krone.
Du til dem, delte ud til Frønster og Fruer,
Paa gammel Dronningvis, og du endnu dem har;
Thi Stads saa gammeldags er ei for vore Fruer.
Kun for at smile af hoed Oldemode bar,
Vi gemme dem endnu, de gamle Kampewiser,
Som ikkun Kærlighed og Mod og Trostlab priser,
Saadan som de saae ud i gamle Arilds Tid;
Thi gamle Arild sad just i de samme Dage
Og sanked paa Dragsholm med findrig Flægt og Flid,
Hoed der af Sagn og Skrifst om Danmark var tilbage.
Da fiede Kristian ved Kalmar Fred og vandt,
Der Dannebrog igen fig. lefted under Ø,

Da Kæmpen Fredrikborg opvokste udi Sjø; nd nd
Da Grønland Lindinov og Edda Brynjulf fantz;
Da fandtes og en Mand som kunde hunge nd nd
Om sleg Bedrist og mebens Urbo sang nd nd nd
Med hellig Hånd om Skaberkælets Gang, nd nd
Da rørte du, Lyffander, kæf din Tunge nd nd
Om Verdens Herrers Bæk; det bedre du forstod,
End dem at elste op af Danmarks Kongerod. nd nd

Nu nærmer Svensken sig saa tæt til København,
Den stod som Adelsmand og vandt sig Adelsnavn;
Men stont det end var Dag, var det dog blevet fulde.
En storre Frendesøn alt havde Anders Bilde, nd
End, danske Præstemand! du store Henrik Gerner;
Men derfor og din Daal var større end din Sang.
O, brave Syv! hvad hjälper det du værner nd nd
Saa trofast om det gamle Dannerfroeg, nd nd
Som du fra Stevns saae dine Duler værne nd nd
I Køgebugt om gamle Daunebrog? nd nd nd
Seer du Torsæus hist? Han bryder nu sin Hjerne,
For som Stephanius, og Worm, og Bartholin, nd
At grave ned igen, hvad der er nys opgravel, nd
Begrave Nordens Saga og Saga i Latin. nd nd

En Røg saa gloende jo stiger hist af Habet, nd nd
Og i den flædig seer jeg Danmarks røde flag, nd nd

